

معصومه ابتکار:
فاصله سنی بر خي
كودك همسري ها
۵۰ سال است

معاونت زنان و خانواده رئیس جمهوری با اشاره به مشکلاتی که کودک همسری ایجاد می کند، گفت: «کودک همسری بیشتر در مناطق مرزی و روستایی اتفاق می افتد. این اواخر می بینیم که دادستان های قوه قضائیه هم ورود می کنند و جلوی چنین ازدواج های غیر متعارفی را می گیرند. در برخی موارد فاصله سنی تا ۵۰ سال هم می رسد و در مواردی مردان با دخترانی زیر ۱۳ سال ازدواج می کنند. از نظر وزارت بهداشت میانگین سن کودکی، ۱۳ سال است. در روایتی امام صادق (ع) هم در این خصوص فرموده اند که چنانچه فردی کودک نکند، شخصیت او به اندازه کافی رشد نخواهد کرد.»

زیر پوست زندگی

سیدمرتضی توکلی
 روانشناس

چرا در برابر کم توانان، ناتوانیم؟

اتفاق خوشایندی است. دور خانم «میاننده» را صاحب خبر گرفته اند و دوربین ها تصویر او را به دنیا مخابره می کنند. همه جای دنیا زاین نیست، اما حضور این زن و دیگر هم حزبی اش در مجلس ملی شان، کورسوی امید را در دل همه افراد دارای معلولیت شدید روشن کرده است. بین ۴۸۰ عضو مجلس زاین، عدد این دو نماینده معلول از نظر کمی اهمیتی ندارد، اما از نظر کیفی اتفاق مهمی رخ داده، حتی راهروها و برخی قسمت های عبور و مرور در پارلمان بهبود پیدا کرده، تا این دو نفر بتوانند راحت تر برای قانون گذاری به آن جا رفت و آمد کنند؛ دو نفری که هر دو برای انجام امور روزانه نیازمند حضور فرد دیگری در کنارشان هستند. گذر از دنیای پر پیچ و خم ناتوانی برای کم توانان هر جامعه به اندازه کافی دردناک است. آنها عموماً در کشورها و شهرهایشان از کوچکترین فرصت های اجتماعی بی بهره اند و برای به دست آوردن فرصت های کم و کوچک شهروندی باید بسیار بجنگند. خانم ایکو کیمورا که به کرسی نمایندگی رسیده، از هشت سالگی دچار فلج مغزی شده و از گردن به پایین به جز دست راستش در اختیارش نیست. او هم حزبی هایش با شعار «توجه بیشتر به اقشار فراموش شده» به میدان رقابت سیاسی اخیر در ژاپن با گذاشته اند. شاید بزرگترین دغدغه مشترک خانم ایکو و میلیون ها معلول دیگر در سراسر دنیا همین باشد که روند «عادی سازی» در برابر آنها در پیش گرفته شود؛ حق حضور آنان، ترددشان و تاثیرشان برای مردم جامعه یک حق عادی تلقی شود. آنجا که یک روان سالم در یک بدن دارای نقص بتواند به شکوفایی برسد، پایان محدودیت زندگی معلولان است. این عادی سازی می تواند موضوعش تردد ساده در پیاده رو باشد، می تواند امکان راهپایی به صحن مجلس قانون گذاران باشد یا راه اندازی کسب و کار. چیزی که رویای همه کم توانان است، انسان دیده شدن و شهروند دیده شدن شان قبل از بر چستی کم توانی شان است. برای عقب راندن این پرده نامربوط و غیر منصفانه، شصما که وزیری، آن یکی که پورت مستقیم، معلم ها و فروشندگان و از همه بالاتر اهل رسانه، چه باید بکنیم؟ راه را کوتاه کنیم و همان کار را بکنیم.

ذره بین

سخنگوی دولت تأیید کرد
ظریف به کاخ سفید دعوت شده بود

دیروز علی ربیعی سخنگوی دولت در نشست خبری هفتگی خود حرف هایی زد که به سرعت مورد توجه چهره های مختلف و افکار عمومی قرار گرفت. مهمترین موضوعی که ربیعی به آن اشاره کرد، ماجرای دعوت از محمد جواد ظریف برای حضور در کاخ سفید بود. او درباره این ماجرا گفت: «این اقدام امریکا اتفاق بی سابقه در تاریخ دیپلماسی جهان است. این که ادعای مذاکره کنند اما وزیر خارجه آن مملکت را تحریم کنند، مضحک است. در دیدار یک سناتور از او دعوت می کنند که به ملاقات بیاید و بلافاصله او را تحریم می کنند. ظریف مسئول سیاست خارجی و مسئول دیپلماسی عمومی و هر نوع دیپلماسی است و همه مسیرهای دیپلماسی از مسیر ایشان می گذرد.» دو روز پیش هم نشریه آمریکایی نیویورکر اعلام کرده بود که وزیر خارجه ایران طی ماه گذشته برای دیدار با رئیس جمهوری ایالات متحده در کاخ سفید دعوت شده است. نیویورکر به نقل از منابع دیپلماتیک مدعی شد که سناتور رند پال دوهفته پیش در جریان دیدارش با محمد جواد ظریف، وزیر خارجه ایران، در نیویورک از او برای دیدار و گفت وگویی مستقیم با دونالد ترامپ در کاخ سفید دعوت کرده بود. به گفته نیویورکر، محمد جواد ظریف در پاسخ به دعوت رند پال گفته بود که برای تصمیم گیری در این باره باید با تهران مشورت کند و در نهایت هم دعوت او را رد کرد. دو هفته پس از این دیدار و پاسخ منفی ظریف به این دعوت، وزارت خزانه داری امریکا او را در فهرست تحریم های خود قرار داد. البته قبل از علی ربیعی و نیویورکر، در یادار علی شمخانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی کشورمان در یادداشتی نوشته بود که تحریم محمد جواد ظریف، پس از مخالفت با پیشنهاد ترامپ برای گفت وگویی حضوری با او «شان داد که قطار فشار حداکثری در ایستگاه ناکامی متوقف شده» است. وندی شرمن، رئیس تیم پیشین مذاکرات هسته ای واشنگتن هم یکی از کسانی است که به این ماجرا واکنش نشان داد و گفت: «تحریم ظریف با دعوت ترامپ برای مذاکرات بدون پیش شرط، در تناقض است. این اقدام آشکارا دلجویی از تندروهای دولت امریکا بعد از تمدید ۹۰ روزه معافیت های هسته ای بود.»

سخنگوی قوه قضائیه:

در حوادث رانندگی بر اساس قانون جدید فقط راننده مقصر نیست

غلامحسین اسماعیلی، سخنگوی قوه قضائیه، روز شنبه در برنامه «نگاه» که از شبکه یک سیما پخش می شد، حاضر شد و در آن برنامه درباره وضع حوادث رانندگی اظهار نظر کرد و در پاسخ به پرسشی مبنی بر این که با توجه به تصادم تولید خودروهایی بی کیفیت بی توجهی خودروسازان به امنیت افراد، آیا قوه قضائیه وارد میدان خواهد شد یا خیر، گفت: «قوه قضائیه حتما وارد عمل خواهد شد و به ویژه در حوزه حوادث رانندگی از اختراعات قانون مجازات اسلامی جدید این است که برخلاف سابق فقط راننده را مقصر نمی داند و مجموعه عوامل بروز سانحه مقصر است.» به گفته او، از این به بعد، بعد از وقوع حادثه رانندگی علاوه بر راننده، خودروساز و شرکت مربوطه و حتی وزارت راه و شهرسازی که مسئول رسیدگی به وضع راهها و معابر است هم، مورد دباخ خواست قرار خواهد گرفت و توسط کارشناسان سهیم هر کدام از این بخش هاد در بروز حادثه تعیین و تکلیف می شود و بعد هم مورد تعقیب قرار خواهد گرفت «به این ترتیب راننده تنها مقصر تصادفات نیست.»

رئیس شورای شهر می گوید با ساخت و ساز در پادگان ها پول خریدشان فراهم می شود

شمارا به خدا
پادگان ها را از تهران نبرید

محمد سالاری، در گفت وگو با «شهر وند»: اگر قرار است به جای این پادگان ها برج و مال ساخته شود چه بهتر که همان پادگان ها سر جای خودشان باقی بمانند

شهر وند | قانون فروش و انتقال پادگان ها و سایر اماکن نیروهای مسلح به خارج از حریم شهرها سال ۸۸ تصویب شد و طی ۱۰ سال گذشته بارها و بارها صحبت از فروش و انتقال آنها به میان آمد. این اراضی برای خروج از شهرها با سه روش مزایده، توافق یا فروش قابلیت معامله دارند و منابع مالی خرید این زمین ها هم باید در بودجه سنواتی دولت یا از طریق عرضه اوراق مشارکت دیده شود. شهرداری هم می تواند بعد از تعیین تکلیف برای نحوه تملک، این اراضی را توسط وزارتخانه های دفاع، راه و شهرسازی و کشاورزی، عرصه های آزاد شده به نفع شهر در اختیار بگیرد. در مجموع ۲۸۷۳ هکتار از مساحت تهران تحت مالکیت مراکز نظامی و پادگان هاست که تقریباً ۵۱۹ هکتار از آن قابلیت خروج از تهران را دارد.

ماه گذشته هم محمد اسلامی، وزیر راه و شهرسازی خبر از دستور مقام معظم رهبری برای اجرای این قانون داده و گفته بود که «بر اساس قانون خروج پادگان ها از شهرها که مصوبات آن نیز اخذ شده است، مقرر شده تا تعیین تکلیف کنیم و در اراضی پادگان ها بر اساس بازگذاری مجازی که پیش بینی شده، در چارچوب ضوابط، ساخت و ساز آغاز شود و برای پادگان ها نیز زمین معوضی در خارج از شهرها تخصیص یابد.» اما صحبت های روز گذشته محسن هاشمی، رئیس شورای شهر تهران بار دیگر این موضوع را خبرساز کرده است. هاشمی در صحبت های روز گذشته اش با اشاره به اهمیت خروج پادگان ها به مسأله کمبود بودجه برای خرید این املاک اشاره کرده و گفته: «پادگان ها ۰۶ بین خیابان پاسداران و بزرگراه صیاد که زمینی پردرخت است، مربوط به ارتش بوده و باید از تهران خارج شود. شهرداری باید این پادگان را بخرد ولی از آنجایی که بودجه ای ندارد، باید تمهیدات صورت

بالاخره بیت کوین قانونی!

مدت هاست که صحبت درباره قانونی بودن یا نبودن استخراج بیت کوین در ایران داغ است، اما بالاخره دیروز مدیر کل دفتر توسعه و کاربرد فناوری اطلاعات وزارت صنعت خیال ها را راحت کرد و گفت: «با توجه به تصویب مصوبه استخراج رمز ارز در هیأت دولت، اعطای مجوز فعالیت استخراج رمز ارز به وزارت صنعت و گذار شد.»

فرزاد اسماعیل زاده ادامه داد: «با توجه به نیاز این کسب و کارها به برق و پهنای باند مناسب، باید تأییدیه های لازم از وزارت نیرو و وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات دریافت شود. لازم است تجهیزات مورد نیاز دارای برچسب انرژی و از تجهیزات به روز در این زمینه باشند. همچنین از جمله شرایط دریافت این مجوز، فعالیت شخصیت حقوقی با موضوع مرتبط در زمینه فناوری اطلاعات و جذب متخصصان این حوزه است. در حال حاضر دستورالعمل اعطای مجوز فعالیت در این حوزه در حال تدوین است که پس از تکمیل و تصویب اطلاع رسانی خواهد شد.»

یادداشت
این همه مجوز کلافه تان نمی کند؟

ادامه از صفحه اول | توضیح سردار رحیمی کاملاً درست است؛ این که رانندگان این تاکسی ها قار است خانواده و زن و فرزند ما را جابه جا کنند و باید صلاحیت داشته باشند. اما سوال این است که مگر خود این رانندگان جزئی از این جامعه و خانواده و فرزندان ما نیستند؟ اگر قرار به این همه متنه به خشخاش گذاشتن باشد، باید برای افرادی که در خیابان مترو و اتوبوس به عنوان مسافر آمد و شد می کنند هم شرایطی قابل شد و مجوز صادر کرد، چرا که خانواده و فرزندان ما در خیابان و مترو حاضرند و نباید با افراد بی صلاحیت مواجه شوند. این شکل برخورد و نگاه به افراد انتها ندارد و جز بستن دست و پای مردمی که می خواهند نان حلالی سه خانه ببرند و جز افزایش مسئولیت نیروهای انتظامی که با مشکلات عدیده مواجهند، حاصلی نخواهد داشت.

سلبریتی ها نه باز بچاند و نه باز یگردان!

می کند. سلبریتی ها نه باز بچاند و نه باز یگردان، همان طور که مردم نه مصرف کننده ای بی اختیارند و نه قضائیان برای صدور احکام سنگین، رسانه ها اخبار سلبریتی ها را پوشش می دهند تا توجه جامعه را جلب کنند. دسته ای از آنها سلبریتی ها را نقد می کنند و دسته دیگر خوراک سلبریتی ها را فراهم می کنند، دسته ای دیگر زیر پایشان را خالی می کنند و دسته ای هم جدیداً خاکی! بنابراین اگر بپذیریم که فرهنگ سلبریتی در این دوران بی نشاط و خاکستری چیزی نیست جز فضولی و زیر آبی و کبی برداری و کشف زوایای پنهان یک زندگی؛ باید بگوییم در این نمایش که عده زیادی در نگار شمش دخیل اند، مهاری وجود ندارد و افسارش در اختیار هیچ کس نیست. حضور سلبریتی ها در جامعه و میزان تاثیر گذاری شان تماماً خوب یا تماماً بد نیست، اما اگر فرهنگ سلبریتی را دوست ندارید، رسانه و فیس بوک و تلگرام را سرزنش نکنید، آر تیست ها را سرزنش نکنید، حتی مردم را سرزنش نکنید. همه را سرزنش کنید. کلبتی که ما را به این جار سانده، ما همه با هم هستیم!

شاید در تکمیل عرایض ایسیا بتوان به نتایج یک تحقیق در امریکا اشاره داشت، عناوینی که شاید باید به دقت

آب حیات یا حیاط؟

ادامه از صفحه اول | نگارنده این متن، پس از مدت ها تذکر و بارها بگو مگو با همه قشر هایی که دچار چنین معضلی اند، در حسرت چشم گفتن و قبول کردن این اشتباه مانده است و هیچ چیز بیشتر از توجهات مضحک روی اعصاب نشنیده که «میشه نشوریم جلوی خونه کتیفا!» [آب شرب برای این کار هاست؟] [بولش رومیدم [مزخرف ترین واکنش ممکن] [اسمال بارون اومد این همه! [گیرم پشت سدها بر هم باشد، مجوزی می شود برای دور ریختن آب شرب؟] مگر ظرفیت تولید آب شرب هم افزایش می یابد؟] [آب چاهه] [آب مجوز برداشت؟] کی اجازه داده؟ اصلاً خوب باشد، مجوزی است [بیشترین جمله همین است و تمام] [اما ربط دارد، نه تنها به ما که به همه بچه هایمان؛ برای همه آنهایی که می خواهند آینده این سرزمین را ببینند. این مسئولیت اجتماعی و انسانی تمامی ماست که از کنار این معضل به آسانی «آب خوردن» نگذریم. آن قدر تذکر بدیم که بفهمند بفهمند و بفهمند که آب حیات برای شستن حیاط نیست.

یادداشت

یادداشت

یادداشت

یادداشت